

aflønningen af tjenesteydelser, at der er behov for regler, som giver monopoltilsynet adgang til at gribe ind i videre omfang end hjemlet i monopolloven.

Hvad endelig de *vejledende bruttopriser* angår, er der vel overhovedet ingen begrundelse for ophævelse. Loven har haft en sanerende virkning, og en lang række konkurrenceregulerende priser er blevet ophævet, men vi finder det mest praktisk, at en ny lovgivning på dette område går ud på et almindeligt forbud mod den del af de vejledende bruttopriser, der er konkurrencebegrænsende.

Vi ser naturligvis gerne regeringsinitiativer på disse områder, men skulle lovforslag udeblive trods den store interesse, regeringen nærer for indkomstpoltik, agter vi at fremsætte egne forslag, hvorom folketingets prislovsdrøftelser kan koncentrere sig.

Hvad særlig *avancestoploven* angår, vil jeg gøre opmærksom på, at det er muligt, at der er et praktisk behov for at flytte udgangstidspunktet længere frem end den 18. november 1967, men det kan vi nok få monopoltilsynet til at oplyse os om undervejs."

Begge lovforslag behandlede i folketinget sammen med de af handelsministeren fremsatte *forslag om ændring af lov om avancestop og om anmeldelse af vejledende priser m. v.*

Ved *1. behandlingen* kunne handelsministeren henvise til sine egne lovforslag, idet han udtrykte håb om, at forslagsstillerne kunne tilslutte sig hans betydeligt mere udtømmende lovforslag.

På det konservative folkepartis vegne udtalte *Jørgen Jensen*, at han ikke kunne medvirke til gennemførelsen af de to lovforslag, hvis hensigt var at gennemføre en permanent, rigoristisk prislovgivning ud over den gældende monopoltilsynslov og ud over loven om indseende med priser. På længere sigt og i princippet måtte konkurrencen være den faktor, som skulle sikre de rigtige prisforhold.

Heller ikke de øvrige ordførere for regeringspartierne kunne tilslutte sig forslagene.

Ordføreren for forslagsstillerne, Poul Dam, understregede derefter, at formålet med lovforslagene havde været at sikre, at der kom en diskussion om prislovgivningen, således at man ikke uden videre ophævede de love, som ellers ville udløbe 1. november.

Forslaget henvistes sammen med de øvrige prislovgivningsforslag til behandling i et folketingsudvalg.

I udvalgets betænkning udtalte ordføreren for forslagsstillerne, at da den formentlig forestående gennemførelse af handelsministerens lovforslag ville medføre, at den væsentligste del af den midlertidige lov videreførtes ud over 1. november 1968, var forudsætningerne for socialistisk folkepartis forslag bortfaldet, og forslagsstillerne ville på denne baggrund *tage forslagene tilbage* ved 2. behandling.

I overensstemmelse hermed toges de to forslag tilbage ved andenbehandlingen.